

Георги Раковски

Привременен закон за
Народните горски чети за
1867 лято

Върховното народно българско тайно гражданско началство, което се състои за тая година от седем лица: от председателя, подпредседателя и от пет върховни съветника, в събранието си, подир едно дълго и зряло размишление, решава и издава следний закон:

1. Народните горски чети имат да се предвождат и управляват всяка една от одного предводителя под името войвода и от одного знамянохца (байрактара), който ще бъде под заповестта на войводата.

2. Войводите ще се делят на три степени, т.е. тий ще бъдат първостепенни, второстепенни и третостепенни; тий също и знамянохците им.

3. Първостепенните и второстепенните войводи щат се назначава от Върховното народно началство, а третостепенните, както и знамянохците, щат се назначава от Главнаго войвода, кому под управлението щат са подложени сичките чети, които щат се отпрати за 1867 в Стара планина и другадe, додето борави неговата власт.

4. Всяк първостепен и второстепен войвода е дължен да събере и състави своята дружина, като ги закълне и им предложи следните святи обязанности: Който има желание да постъпи доброволно в народните горски чети, трябва да се с клетва откаже: 1-о от пиянство; 2-о от лъжа; 3-о от кражба между дружината; 4-о от курварство; 5-о да бъде на сичко послушлив на войводата и на знамянохци си; 6-о да не причини никакво си несъгласие чрез раздорни клюки и клевети между дружината; 7-о да не може на никакъв начин да се отдели от четата, додето не ги разпусне войводата; 8-о да се задоволи на оная заплата, която ще намери за добро да му даде войводата.

Който приемне сичките тия условия и се обвърже с прописаната клетва за пълното им съхранение, само той може да бъде приемнат в народните чети; иначе никой никак не ще се приема. Ако ли же някой си приемне с клетва тия обязанности и се съпричисли в народните горски чети, а отпосле пристъпи една само от тия святи обязанности, в такъв случай войводата ведно с знамянохца имат пълна власт да го накажат тутакси със смърт, като го обличат и докажат пред сичката дружина. Ако ли той подир престъплението си успее да отбегне ненаказан от войводата и от знамянохца си, тогава войводата чрез средствата, които разполага, дължен е да изяви тутакси на другите чети, коиго са дължни да употребят общо сичките възможни средства да го накажат смъртия. Ако ли же и от тях сичките отбегне ненаказан, тогава остава тая грижа на Върховното народно началство да изпълни свята си длъжност.

5. Всяк войвода е дължен да има списък редовен на четата, която предвожда, т.е. месторождението му, истинното му име и презиме,

възрастта му, женен ли е или не, както и сичките черти на личността му.

6. Ни един инородец и иноверец не ще се приема под никакъв начин в народните български горски чети за тая година.

7. Първостепенните войводи имат власт и право да съставят нови чети в горите и да им назначават войводи третостепенна чина, като ги подложат под прописаната клетва и под настоящему закону.

8. Сичките войводи са длъжни да следоват направленията и наставленията, които ще им дава Главний войвода, кому под главното управление сички тии още бъдат.

9. Върховното народно началство ще обуържи сичките чети и ще им набави сичките нуждни потребности за похода им, както ще им улесни хода и минуването за в Стара планина и обратно; при том ще се стареае и грижи за тяхното безопасно зимовище.

10. Която друга чета българи би се появила в Стара планина, ако тя не покаже знака и лозинката, която ще се раздаде на народните горски чети от Главнаго войвода и ако тя друга чета не приемне да се подложи под настоящий закон, всяка от радните горски чети е длъжна да я удари и разбие; а турските чети въобще се удрят и разбиват до изстребление.

11. Войводите имат пълна власт да казнят смъртия всяко предателско престъпление, било сторено от дружината на горските народни чети, било въобще от кого и да е друго българина.

12. Главний войвода е длъжен да държи непрекъснати преписки с Върховното народно началство и да дава отчет на сичките си движения и дела в похода си, както и във време потреби и нужди да изпроважда незабавно нарочно челоуеци чрез средствата, които он по особните наставления разполага.

13. В случай смърти (на дай боже!) Главнаго войвода, второстепенний първи войвода ще постъпи на негово място и ще следова същия ход на делата, които е следовал он. На място же второстепеннаго войвода ще постъпи знамянохца бившаго Главнаго войвода; а знамяносеца второстепеннаго войвода ще бъде знамяносец Главнаго войвода. Ако ли се прилучи смърт второстепенному войводу, тогава Главний войвода ще постави на негово място своего знамянохца, а знамяносеца второстепеннаго войвода ще постави себе знамянохца; на негово же място ще нареди най-достойнаго момка отмежду дружината. Ако ли се прилучи смърт третостепенному войводу, първостепенний и второстепенний войвода, както има власт изново да ги съставят и назначават, тъй и в такъв случай ще имат същата власт. Но в такъв случай прописаната клетва трябва да се подновява.

14. Никой войвода не може да се върне назад, доде се не срещне с Главний войвода и доде се не споразумеят с него за обратното минуване.

15. Сичките войводи са длъжни на първи позив Главнаго войвода да притичат незабавно на онова средоточие, дето ги он призове. Ако ли някой си не послуша тойзи позив и не дойде тутакси тамо, таковий ще се сматра за народен предател и ще се казни смъртия.

СМЪРТНА КЛЕТВА

Обряда на смъртната клетва, с която ще се кълнат постъпвающите в народните горски чети момци, е следний: ще се поставя един стол или друго извишено нещо, според мястото и времето, към изток слънца, пред кого ще се изправи бъдущий да се кълне, гледающ към изток; на стола ще се полага от дясна страна кръст, а от лява святоє благовествование (евангелие), от дясна же и от лява страна кълняющего ся ще стоят двама войводи или двама знамянохци, или двама избрани момци от дружината с голи ножеве, склучени над глава му, дясна му ръка ще бъде положена на кръста, а лявая му на святоє благовествование; а едно трето лице, стоящо пред него, ще чете велетласно клетвата и кълняющий се ще я изговаря реч по реч:

„Заклевам се днес пред бога на честний кръст и на святоє благовествование, че ще удържа сичките святи обязанности, които ми се съобщиха и четоха в закона. Светлото слънце нека ми бъде свидетел, а храбрите юнаци с острите си ножеве да бъдат мои казнители в моето престъпление.“

Като се изпълни този обряд, заклевшия се ще се прекръсти три пъти и ще целуне честний кръст и святоє благовествование, а свидетелите на клетвата му ще го поздравят братски и щат го причисли в народните горски чети.

1867 г. Голям сечко, 1

16. Ако някой си от дружината дигне ръка против войводата или против знамянохца, или против и кого да е от четата, сички съгласно са длъжни да го накажат тутакси смъртия.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7421>]